

7.4.42
ANTIPRO

GNOSTICON CON-
TRA INVILES ASTRO-
LOGORVM PRÆDICTIONES

Nostrodami, Cuningha-
mi, Loui, Hilli, Vagha
mi, & reliquorum
omnium.

Authore Gulielmo Fulcone.

Sapientia non habetur Astris.

Σημειῶν ἐξ οὐρανῶν μελλοντὰ προείδῶν
Πῶς μὴ ὄρας ὁ παρῶ των κειμενον ἐστὶ ποδῶν
Qui cœlestibus ex signis ventura recludis,
Cur nō cæcè vides quod iacet ante pedes?

Authority Londinensis episcopi iuxta for-
mam in edictis reginæ prescriptam.
Sexto die Septembris.

1560.

Typographus Lectori.

Humanum est errare, sed erratum non agnoscere,
arrogantia est, tu igitur candidè Lector hæc ut quæque
primum obuiam venerint benignè corrigito.

ERRATA.

Fol. 2 pag. 1. linea. 11. supple destinatis.

Fol. 11 pag. 1. lin. 15 pro Cæsus lege Cræsus.

Eadem lin pœnetrans lege penetrans.

Fol. 12. lin 9 pro quod non, lege non quod.

Fol. 16 pag. 2. lin .10. substitue פדף



LONDINI.

EX OFFICINA HEN-
rici Suttoni, impensis

Humfredi Toij.

6. die Mens. Septembris

1560.

¶ **Guiljelmi Painterii ludimagistri Se-
uenochensis tetrasticon.**

**Qui sapis & sentis, posthac inquirere noli,
Quid male portendant sydera, quidue boni.
Nam tibi perspicue, Fulconis pagina monitrat,
Quanta sit Astrologis, nunc adhibenda fides.**

Iohannes Lucas. Iun.

**Maxima te spectat laus & victoria Fulco
Dum vincis paruo, dogmata tanta libro
Vos autem toto cælo, qui errare soletis
Astrologi, nomen proorsus inane manet
Præsidio nudati estis, contenditis ultra?
In bellum fractis viribus, ire libet?**

Samuel, Fulco.

**Quæ tot in obscuris latitauit sæcula lustris,
Decipiens fictis, pectora sana dolis:
Nunc prodit vulpes, vxnatibus acta supinis,
Constat & effugii cum via nulla, cadit.
Tuq; tibi laudem deprensæ suscipe Fulco
Vendica & ex paruo præmia magna libro.**

G. D.

**Credibile est diuos securam ducere vitam:
Scilicet Astrologi quæque futura regunt.
Parca tace, prognosta tuos sibi poscit honores,
Verum est fatidico quicquid is ore canit.**

A. B.

**Aufa est ad cælum ferme Babylonica turris
Scandere, uos ultra scanditis Astrologi.
Ex alto ingentem passa est ea mole ruinam,
Altius e cælis aggera vestra cadunt.
Quin, & non adeo firmis constructa columnis
Verborum paruo suaditus imbre, ruunt.
Fulconi laudes, verbi, cui tanta facultas,
Debentur: dum vos dedecus omne premit.**

REVERENDO IN
CHRISTO PATRI, ET APO-
stolo teste, duplici honore di-
gnissimo Londinensi Epi-
scopo, Gulielmus Fulco,
Salutem.



NON DVM DECEM
menses abierunt (vigilan-
tissime pastor) ex quo, te
apud diuum Pæulum, in
ipso natalis Dominici ce-
leberrimo die præclare
concionâtem, & tum pro
temporis ratione, tum pro muneris tui au-
thoritate, in varia ludorû genera, quibus vul-
gus huius feris ad memoriam salutis humanæ
per solum Christum partæ, deditus esse so-
let, grauitèr inuehentem audiens: cogitavi
exercitio aliquo non iniucundo nec inutili,
dum ceteri strenuè gulæ, symposiis, & aleæ
(Saturnalia potius quam natales Christi ce-
lebrantes) incumbere, tædium temporis
fallere, & postea tuæ prudentiæ, quasi occa-
sione à te arrepta, eiusdem rationem reddere.

Aboluto igitur hoc opusculo, sepe (quasi
ferrum ab incude raptum) tuae dignitati of-
ferre statui ut sub auspitiis tuis in publicum
veniret, sepe recordatus sum, quam scabrum
sit quamque omni lima impositum, sepe vere-
cundia seu inutili potius pudore prohibitus
sum, ne iuuenis & rerum imperitus tantum
praesulem meis nugis interpellarem. His atque
similibus de causis cautum est, ne partus hic
tamquam abortivus prodiret sed ad nonum us-
que mensem legitimo intervallo perducere-
tur. Cum autem typographus necessario au-
thoritatem tuam ad perficiendum quod insti-
tuerat desideraret, videbar mihi eisdem pro-
pemodum quibus antea impedimentis tarda-
ri. Postquam vero tuam vocem in eandem se-
rentiam quam ego prius optaueram, dudum
consentientem audirem, non dubitavi digni-
tatem tuam aggredi, ut cuius instinctu primo
opus incipiebatur, eiusdem autoritate perfi-
ciatur. Absit autem a tua prudentia, ut in eo-
rum aliquem, in quem calamus fertur, in ean-
dem animam nostrum invidia aut malevolen-
tia saevire putes, quorum nullum unquam me vi-
disse memini. Peto igitur a te dignissime praesul
ut a doctorum gravissimis censuris labo-
rem meum tuearis, maleuolis vero, detrectatori-
bus

bus & indoctis hoc opusculum, tanquam li-
mam Æsopicam ipse propono in qua vipe-
rinos dentes citius contundant & confrin-
gant, quam Astrologicam vanitatem, quan-
tumuis mordicus teneant retinere, ualeant.
Postremo hoc etiam magnopere contendo
vt neglecta muneris estimatione studium
meum boni consulas . Sic tibi tribuat
omnipotens deus vt nō solum ad gre-
gis tui salutem verum etiam ad toti
us rei publicę Christianę utilita-
tem fœliciter episcopus inui-
gilare possis.

¶ Londini ex hospicio Clif-
fordensi. Decimo
die Augusti.



Antiprognoſticon



A est humanæ mēti
inſita inueſtigandi
futuri cupiditas, vt
in excogitandis ar-
tibus, ad eius cog-
nitionem ſpectantibus, plurimum
elaborauerit. Quippe ex vnoquo
que elementorum elicere manti-
cen iam dudum aggreſſa, protulit
nobis Pyromantiam, Hydromā-
tiam, Geomātiam, atq; id genus
alias, abſcōditarum rerum polli-
centes cognitionē ſcientias. Por-
ro ne instrumentis librīſue deſti-
tuti, aliquando non poſſent, fu-
tura prædicere, diuinationē ma-
nuariam (quia illud organum o-
mnes circumferunt) ſagaci inda-
gatione reperit. Deniq; nihil tam
vanum

Antiprognosticon.

vanū aut inane habetur, in quo nullū diuinandi artificium adinuenit. Quādoquidē & Capnomantiam, & Sciomantiā, iam pridem proposuerit. Tolerāda forsitan ista viderētur, dū ī hiis quæ propinqua sint & nota humanū versetur ingenium: sinō & ipsum cœlum & sydera, ad suarum diuinationum normas, *ἡ ἐνδοξαυτοῖς* passim exigerent. Neq; hoc modestè & quasi diuinantes, sed tanq̃ oracula dantes Pythia, permulti arrogāter pronunciant. Parum esset si pluuiā & tempestates solūmodo prædicerēt, nisi vniuersum orbē, morbis, bello & latrociniis, pro suo arbitrio miscerēt. Quid? quod vniuersalibus oraculis non cōten-

Antiprognoſticon

ti, etiã ſingulariũ hominum vite,
(quafi fatales Parce) manifefte cõ
tra toti⁹ philoſophiæ ordinẽ, im-
pudẽter minatur. Nec corporib⁹
ſolũ ſat habet dominari, niſi etiã
animos hominũ, aut vitiis, aut vir
tutib⁹, ſecũdũ ipſorũ regulas one-
rarent. Horũ tã craſſum errorẽ de
tegere, vanitatẽ patefacere, autho-
ritatẽ eleuare, non infimẽ laudis
pretiũ duxi, partĩ quod tã inhone-
ſtẽ merces ſuas vbiq; hominibus
obtrudant et diuẽditent, partĩ qđ
tã petulãter i eos quæ huiusmodi
prædictiones nihili faciant, totis
virib⁹ feratur. Nonnulli etiã, neces-
ſariũ vſum ſuarũ diuinationũ, præ-
ſcribere nõ erubeſcũt. Verũ neces-
ſeſſe eſt (ſi Ciceroni credim⁹) ſine
quo,

Antiprognosticon.

quo, viuere non possimus. Sed quot sunt hominum myriades? qui & viuunt, & bene viuūt, nec tamē prognostica, vnq̄ vel vidisse curant. Alii scientiarum artiūq; cognoscendarū auidos, ad suū Almanach, tanquā pleno cornu copiā vocant. Deniq; quod est vel arrogantię, vel iactantię argumētū, quod in istarū prophetiarū libellis, non inueniatur? Quicumq; igitur, contra hęc oracula, vel hiscere audebit, statim audiet, ignarus, detrectator, sycophanta. Atq; hinc est, quod hanc prouinciam, eorum nugationis detegendæ, tā pauci susceperint, ne maledicæ & arrogantis Prognostarum turbæ contumelias subirent. Solus

A 5

enim

Antiprognoticon

enim (quod sciam) nostro quo doctissim⁹ doctor Petr⁹ Dacquet⁹, inutilem esse hui⁹ simulate artis vsu ad medicine opera, perspicue & erudite differuit. Ego autem cum satis munitus sim ad omnes omnium excipiendos ictus, etiam otium nactus (nisi me lingua aut calam⁹ deficiat) vniuersam illam ex siderum aspectu predicendi arcem, funditus euertere moliar. Neque vero vsq; adeo ignarum me profiteor, eius cognitionis (si qua huiusmodi est) ut illi persuadere multitudini cupiunt, eos esse, qui illorum premonstrationes contemnunt: Nec maledicendi studio, aut invidia mor⁹, ad scribendum accedo (scio enim me irritare crabrones) sed cum videre non paucos

Antiprognosticon.

paucos scientiarum cupidos, etiã
hanc cœlestẽ manticen, plurimi
fecisse, eos hoc opusculo admo-
nendos censui,

Ne bibulum curio proscindant litus aratro,
Spesq̃, sequi cupiant quas locus ipse neget.

Vt quando rē ipsam, penitus in-
trospererint, hęc prognostarum
cõmenta admirari desinãt, & fu-
tutorũ cognitionẽ ex propiorib⁹
& notioribus petere discãt. Nam
vt nõ temerẽ dici solet, quę suprã
nos, ea nihil ad nos, quęque no-
strũ intellectum superant, curio-
sius non sunt inuestiganda. Ne-
que me quisquam calumnietur,
quasi pulcherrimam, & certissi-
mam Astronomiæ scientiam, im-
pugnare aggrediar, vt ipsi prog-
nostẽ

Antiprognosticon

noſte (pro ſuo candore) clamitant
ſi quis contra Aſtologicã vanita
tẽ liberius loquatur. Sed hãc ſciẽ
tiã, vt inter humanas diuiniffimã
ita à quã plurimis (omnibus cer
tẽ iis qui philoſophiã titulũ ge
runt) vtiliter ꝑcipi diguſtariq; cu
perẽ. Nihil autẽ eos moueãt iſto
rum minã, qui ſuũ augurium, ei⁹
ſcientiẽ finẽ eſſe iactitent, quãdo
nihil cõmune habeat, certum cũ
incerto, nec verum cum ficto ali
quando cõgruere poſſit. Nec fru
ſtra aſtorũ curſus conſiderare ꝑre
repta hac diuinatione, ſtudioſi
cogentur, cũ ipſa cognitio (ſi Ari
ſtoteli fidamus) quidã finis habea
tur. Porrò ꝑreter iucundiſſimum
totius machinã ſpectaculum, an
non

non infinitas vtilitates, ipsa scientia secum adfert? quid memorem, tot horologiorum species, tot temporum & annorum discrimina, tot denique lucentium varietates et gradus? vnum sydus, quasi vnus dei simulachrum, omnibus lucem suam cōmunicat, hanc quamdiu intuentur astra, splendidissimis radiis exultantes, vniuersum orbem illustrant: si qua vero stella, eius aspectu, inuidioso vmbre interuētu, priuetur, moeret, & luminis expers, pulchritudinem suam amittit. Nihilne confert, tam varias lunæ facies nosse? tā diuersas dierū longitudes scire? tam multas caloris frigorisque ex accessu aut recessu
solis

folis, differētiās perpendere? Qui
igitur sine Astrologia, Astrono-
miam non posse constare affir-
mant, & huius cognitionē, absq;
illius usu, inutilem esse pronun-
ciāt, manifesti erroris, seu potius
mendacii conuincuntur. Ne ita-
que sub insignis hui⁹ scientiæ pal-
lio, suam hypocrisin parum per-
pēdentibus, cōmendare amplius
pergant, optarim ab omnib⁹, qui
huic fucō tantoperc faueant, hūc
libellum vel semel perlegi, & nisi
eos vel affectio peruersa, vel crassa
ignorātia remoretur, syderalē præ-
dictionē, penit⁹ penit⁹q; reiectu-
ros scio. Diu enim sub Astrono-
miæ prætextu, hæc auguratio læ-
tuit adeò vt eius professores, A-

stro-

Antiprægnosticon

Astronomos se palam pro Astrologis venditare non sunt veriti. Aliqui etiam confundentes nomina, & in docendo, & in scribendo, alteram ita miscuerunt cum altera, quasi non essent distinctæ artes, sed ex se inuicem, tanquam relatiua, penderent. Atque hac ex parte non dissimiles sunt defamatorum vitæ hominibus, qui quo tutius & minori cum suspicione, nefaria facinora perpetrare possint, bonorum consortio libenter vtuntur. Verum harum discrepantiam tam manifestam esse omnibus putô, vt inter eas discrimen posuisse, superuacanei laboris esse, mihi certo persuadeam. Quamobrem admonuisse sat erit simpliciores, ne dum syderalem

Antipregnofticon

ralem diuinationem impugne-
mus, contra fyderum curfus, legē
& ordinem, aut eorum discipli-
nam, nos differere, inconsiderate
putarent. Sed vnde initium su-
mam? aut qua potiffimum ex par-
te tantam vanitatem proderet ag-
grediar? an ab incertitudine? an
potius ab inutili, imo nociua eius
obferuatione? quæ vniuerfam ci-
uitatem nōnunquam perturbat
an magis ab impossibili? monstra-
bo nullam esse huiusmodi præsa-
giorum scientiam. Si quicquid in-
certum fit, idem nulla obferuati-
one dignum, quid tandem in A-
ftrologicis deliriis vltius hære-
tis? si id quod ne spectari quidem
meretur, merito vanum aut inane
appel-

Antiprognosticon.

appellatur, quid est cur libeat syderali augurio, plusquam incerto mari fidere? Nihil hic necesse erit Aristotelis de futuro contingenti sententiã adducere, nihil aliorũ philosophorũ de inconstanti rerum euẽtu opinionem proferre. Deniq; quis non sole meridiano clarius videt? vix quartã partẽ eorũ præfagiorum, quę illi in vulgº effutiunt, priº demonstratum finẽ fortiri. Imo quis tã est hebes? aut nullius memorię qui nõ plura secus, & ex diametro præmõstratis pugnãtia cõtigisse meminert? an immerito igitur miramur? quã frõte audent, tã ridicula palã præfagia, cordatis hominibus cõsiderãda proponere. Omnis profecto

B

sci-

scientia, qualiscunq; sit, est de veris, certis, & immobilibus, verum Astrologia, quæ lepiſſime de falſis, ſemper autem de incertis, eſt & inconstantibus, dicite mihi omnes Prognoſtæ, qua ratione ſcientia appellari obtinet? quod ſi hæc veltra vaticinandi methodus, inter eas quæ de certis & æternis conſtant ſcientias nequaquã ſit annumeranda, quid aliud eſt hoc veſtrum ſcire niſi ineptire, vt nec ipſa magis quicquã ſtultius excogitare poſſit. At ſaltem aliquid emolumentum, prædictiones veſtræ, quamlibet incertæ, rei publicæ adferunt, & quod deſt artis certitudini, id præſtatis vtilitate. Immo quantis potiùs malis ciuitatè veſtris

Anti-prognosticon.

vestris præfagiis oneratis (nō dico
de horribilib⁹ portētis, ex quibus
futura ominari soletis) sed quantā
annonæ caritatem reipub. indu-
citis dū rustici (vt cōpertū habeo)
vestris de aëris intemperie fiden-
tes oraculis, suas merces tā callidè
& prouidè disponūt, vt in omni
rerū abūdātia, Sagūtina pœnè fa-
mem, plebecula patiatur. Quid?
an tacendū est quam segniter ad
instaurandum dei cultum, popu-
lus ridiculis Nostrodami vaticini-
niis seductus, superiore anno ac-
cederet? Deus bone, quæ trepi-
datio? qui metus? quæ expecta-
tio? quantus horror? ne subi-
tò omnia sursum deorsum rue-
rent, adeo vt nemo propemodū

Antiprognosticon

eorum qui aliquid prognosticis
tribuerēt, religionē suam vel fidē
pectore inclusam profiteri aude-
ret. Porro tam tyrannicē Nostro-
dam⁹ hic cum suis augurijs regna-
bat, vt sine eius auspicio, nihil ge-
ri potuisse putabatur. Quid refe-
rā vulgi voces? hodie Romanum
pontificem è cōsilio parlamenti
excludi necesse est, cras regina su-
premi capitis titulū accipiet, post
viginti dies, omnia in deterius ru-
ent, ante mensē certò scilicet die,
futurus est extremus iudicii dies.
Vt nisi concionatores verbi diui-
ni populū vbiq; vaticiniis heren-
tem, acrius castigassēt, nullus fu-
isset expectatiōis aut trepidatiōis
finis. Sed ô callidū Nostrodamū
qui

Antiprognosticon.

qui suas præmonstrationes, tam obscuris tenebrarum inuolucris, inuoluebat, vt nemo vel sensum vel intellectum certum elicere potuisset. Næ, ille audiuit Appollinis Delphici oracula, quæ diabolus ex idolo dabat consulenti- bus, ambigua scilicet et quæ in vtrâque partē euenire possent, cuiusmodi est illud, quod Pyrrho sciscitanti responsum est :

Aio te Acacida Romanos vincere posse,
Nec illud dissimule quod Cræsus
cōtra Cyrū bella gestur⁹ accepit.

*Cræsus Halim pœnetrans magnam per-
nerret opum vim,*

Adeò vt in quæ velis sensū detor-
queri possint. Pyrrhus cum victo-
riã sibi de Romanis promitteret,
potuisset se quoq; vt factum est, à

Antiprognosticon

Romanis superandū intelligere.
Similiter & Cræsus, dū Cyri opes
tā immensas subuersurum se ora-
culo fesus crederet, suas ipsius di-
uitias, regnū deniq; & quicquid
posederat, in perniciem adduxit.
Eandem formam secuta est & Si-
billa Cumana, de qua Vergilius
refert, quod,

Horredas canit Ambages antroq; remugit.

Deniq; omnes, qui Cacodæmo-
nis numine afflati, futura prædi-
xerunt, aut obscura, aut ambigua
respōsa, petentibus dederunt. Eū-

dē morē *κοζα καὶ ἐπαμφοτερίζοντα.*

respondēdi nostri Prognoste, ab
Ethnicorū vatib⁹ acceptū, in hūc
vsque diem obseruāt. Nec solum
Nostrodamus ambigua aut ob-

scura

Antiprognosticon.

scura refert, sed etiam nostrates plurimi. quemadmodum Cuninghamus vir alioqui doctus & probus; sed huius artis non vulgaris professor, Louus, Pouellus, olim etiam Aschamus, et sexcenti plures, inter quos iam memorati, primas, merito vindicare possunt, non quod verius reliquis vaticinetur, sed quod (vt ipsi profitentur) astrorum cursum ad meliorem calculum reduxisse videantur, & ne calumniari me aliquis existimet, referre libet nonnulla ex eorum libellis, in quibus amphibologicam vaticinationem palam notabimus. Propter Saturnum in Tauro inquirunt & Eclipsim in Aprili seditiones

Antiprognoſticon

in vulgo ſequentur, ſed illas Mercurius ſua facundia ſedat, ſimiliter, Mars hoc anno, præſtabit Angliam multis malis immunẽ, niſi Lunę defectus audaciam eius minuerit. Haud aliter de tritico, hordeo & auena, pronunciant, bene illis ſucceſſurum, niſi humiditas, calor, aut aliqua alia intemperies aëris eiſdem ſit nociua, poſtremò iſtuç pene eſt generale, ſi abſq; illatione falſũ ſi cũ exceptione prædicunt, quocunq; modo eueniat ἀκινδυνον' εſτι το σφχλμα. Quin etiã ipſi fatẽtur, plurima eſſe impedimẽta, quo minus multa eueniãt, nõ ſolũm cœleſtia verum etiã inferiora. O pulchrã ſciẽtiã, ô diuinã cognitionem, quã tot cauſe fruſtran-

Antiprognoticon.

strantur & ad nihilū perducant.
Quorsum igitur tot prohibi-
tiones chirurgis? ne quicquid nisi suo tē-
pore agrediatur, an in *πλευριτιδι*
expectabunt septē dies, priusquā ve-
nā secent? cur non prohibetis ve-
neno infectis antidotum ante si-
gnū confortandæ virtuti expul-
siuæ idoneum præberi? Sed hæc
tā dilucidè, à doctore Dacqueto,
ob oculos hominum posita sunt
vt nisi adhuc, huiusmodi cautio-
nes ab istis proponerētur, frustra
ego, vel mentionem eius ab usio-
nis facerem. Satis ergo vt opinor,
de inconstantia & incertitudine
harum prædictionum, satis etiam
de incōmoda earūdem observa-
tione diximus, nūc vero ad illud

Antiprognosticon

accingamur, quod si oēs quot-
quot sunt Prognostæ, aut eorū ad-
miratores, sine fraude amouere
possint, & suā artē alioquin euer-
tēdā, tuebuntur, & Fulconē, post
tantam contentionē, summo cū
dedecore palinodiā canētem ha-
bebunt. Atque vt paulatim, ad id
quod volumus, quodque intēdi-
mus progrediamur, cōmune hoc
esse omnibus scientiis affirmare
audemus, vt demōstrari possint.
Nā & si principia & axiomata in
vnaquaq; arte eius nature sint, vt
per superiora persuaderi nequeāt,
& idcirco probari nō posse dican-
tūr, tamen demōstratione, aut
inductione ita ob oculos possunt
poni, vt nemo dubitare velit,
quin

Antiprognosticon.

quin vera sint & certissima. Aut enim manifesta figura ostenduntur, ita prorsus se habere, & impossibile esse, ut aliter quam sic, de iis iudicemus, aut enumeratione singulorum, idem vniuersale, perpetuò concluditur. Propterea, huiusmodi fundamentis omnis ars nititur, ut illis firmiter positis, admiranda super eadem ædificia construantur. Quod si fundamenta, quæ stabilissima esse oportet, in aliquo vacillent, statim vniuersa moles, ingentem passura ruinam, collabitur. Assidua nempe experientia docet, nullam structuram firmam aut diurnam esse, cui primæ bases, non sunt fideliter suppositæ.

Nec

Antiprognosticon

Nec aliud ratio instillat, quæ prin-
cipiis obstādum pleno ore clami-
tat. Hoc ipsū cū in cōstruēdis do-
mibus quotidie videam⁹, etiā in
omnib⁹ scientijs, si curā adhibere
voluerimus, perspiciemus, quē ad
modum in Geometria cum dici
solet, ab omni puncto, ad omne
punctum rectā duci lineā, istuc
exēplo demōstrari facillimū est.
Sic quoq; pronunciatur, tres an-
gulos triāguli, esse duobus rectis,
pares. Si hoc in singulis triangu-
lorum generib⁹, orthogonio, oxy-
gonio, equilatero, scaleno, et alijs
ostendatur, aperte intelligemus
quod postulatur, & quod hic in
paucis idem omnibus commune
esse αὐτῶν, vel mediocriter in sci-
entijs

Antiprognosticon

entijs versatus, nouerit. Sed insurget aliquis forsan prognosta, & hoc quod facile, in his quę prope modum sensu percipimus demonstratur, idem in remotioribus vix ostendi posse cauillabitur, quem admodum magnitudines syderũ & eorum distãtias à terra aut à se inuicem an nõ docent homines eruditi? solẽ cēties, sexagies, sexies terra maiorem, lunam tricies, no uies terra minorẽ? Fatemur sanè hæc esse ardua, & quę vulgo vix persuaderi possunt nihilominus quantumuis ardua sint, & difficilia cognitu, est aliquis modus quo ad sciẽtiam horum peruenitur, habemus scalam altimetram terræ vmbra, qua ad cœlum ascẽ-

Con-

Antiprognosticon

dimus, & complurima quæ graf-
fis ingeniis vix cōgruere possunt
cōtemplamur. Verum nullo mo-
do huius simulatæ artis Astrolo-
gię scilicet principia, vel demon-
strari, vel p̄bari est possibile, nul-
lum est mediũ, quo ad tantã co-
gnitionẽ penetrare humanũ que-
at ingenium, nulla method⁹ est,
nulla inductio, quę veritatem eo-
rum, quæ illi pro principijs acci-
piunt, expedire valeat. Nunc ita-
q; vt dixi quassatis arcis fundamẽ-
tis, tota hæc Astrologica cōgeries
magno fragore cōcidet. Et quem
admodum rei bellicę duces peri-
ti, cum turrim, castellũ, aut quod
uis hostium munimẽtum, fundi-
tus prosternere in animo habeãt,
sub-

Antiprognosticon

subterraneis cuniculis fundamēta laxāt aut supposito puluere fulmineo, vniuersā materiā subuertunt: ita dū nō solum inutile vestrā cognitionē monstrare, sed eā perpetuis obliuionis carcerib⁹ dānare, studeamus, nullam prorsus nisi fictam hanc esse scientiā, cōtendimus. Nam qua ratione demonstrare potestis? Saturnum esse tā noxium, tā maliciosum, tā pestilētem? an inductione persuadebitis eum huiusmodi portēdere? quid si dominetur (vt ipsi loquimini) in natiuitate principis, bellatoris aut sāguinei, imò nihil frequentius fallere videmus, quā Genealogicas prædictiones, quomodo igitur affirmare valetis
istud

Antiprognofticon

iftud fydus tãta hominibus mala
immittere. Ipfe certè videor pro-
babili ratione conuincere poffe
contrarium. Nã Saturnus qui eft
remotiffimus à terra, non eft veri-
fimile, vt maxime terreftre natu-
ram fortiretur, preterea qui fupere-
riore loco Veneri fitus, & propio-
re ad immenfam illam extenfio-
nem (quã Hebrei פִּיִּיִּי appell-
lant, pofitus, deterior effe nullo
modò potefl. Quam ob caufam
eft falutare magis Iouis aftrum Sa-
turno? quo in terris regnante, au-
reum fèculum testatur, eadem fu-
iffe vetuftas, quę Ioui blandien-
do præftantiores tribuit effectus,
quam patri. Porro quã iniquum
eft, & ab omni ratione alienum?

Antiprognosticon.

ipsum solem sine quo reliqui planetae non plus decoris habent quam terra, inter bonos & salutare vix annumerari posse, qui vitam calore, lucem splendore, letitiam aspectu, omnibus rebus praebet, si iuxta rationem Prognostica ars excogitari deberet, primas inter omnes stellas, tam errantes, quam fixas obtinere merito debuisset. nec minus luna quae humores regit, secundas soli haberet, praecipue in animalium cura, quia his duobus calido scilicet & humido, quorum huic luna, illi sol praest, omnis vita confertur & conseruatur. Quo argumento inducti trinum aspectum, quadrato praeponeis, nonne quaternarius nu-

C

merus

Antiprognosticon

rus apud Pythagoreos (qui numeros adamussim callebāt) & ad eos omnia referebāt multo sanctius colebatur reliquis, adeò vt per eū iurare sint soliti. Sed propter sacrā triada ternarius melior censetur. Demus trinum esse bonū, ideò ne sequitur quaternarium, quo numero Deus elementa, qualitates, et entia perfecta cōclusit, esse malum? Quid persuasit vobis, vt crederetis, duo decim signa Zodiaci tam diuersis qualitatibus pollere, etiam ratione iudice, repugnantibus naturæ. Arietē nēpe vultis esse igneū, qui sit veris p̄cipium' īsuper & Taurū vernale signū, naturæ terrestris esse docetis, quod quātū ratiōi repugnet, quiuis per spe-

Antiprognosticon.

spexerit, qui ver ad aerem aptè referre nouerit. Cancer etiam æstatis initium, aquaticum signū perhibetur. Quam sunt igitur ridicula, & inania vestra principia, quæ vos nullo modo demonstrare valetis, etiam stulti videre possunt, vt qui æstiuæ ad aquam, æreæ ad terram, tam inepte reducat. Ad hæc nõ mediocris cognitio apud vos requiritur, vt vnique planetæ, sua signa, quis ascribere queat. Sed hîc, quâ tum à vestra ipsorum doctrina dissidetis, ipse Choræbus, si adesset, intelligeret. Cum in quatuor classes duodecim Zodiaci symbola diuidere soletis, aliis terream, aliis aqueam, aliis æream, aliis deniq;

C 2. igneã

Antiprognosticon

igneam, naturã attribuitis. Haud
secus, cum *ὀικονομοποιεῖς* famulan-
tia signa conceditis, quædam Io-
ni, quædam Saturnò, & reliquis
etiã sua sydera ascribitis. Sed hoc
cũ silêtio, præterire nequeo, quod
pœnè vnusquisq; *ὀικονομοποιεῖς* fa-
mulos tam abhorrentes à sua na-
tura, domi suę alere velit, quod si
his ministris vtuntur, in perducẽ
dis operibus ad finem, miror quo
modo non potius suam, quã do-
minorum exequantur volunta-
tẽ, exempli gratia : Saturnus ter-
restris, attendentem illi habet A-
quarium ex aëris qualitate cõfla-
tum : Iupiter aereus, duobus mi-
nistris vtitur, Sagittario & Pisci-
bus, quorum hic est aqueus, ille
igne-

Antiprognosticon.

igneus. Quinetiam Mars calidus & siccus, ministerio gaudet Scorpionis, frigidi & humidi, Venus, frigore & humiditate plena, Taurum terrestrem, & Libram acreū signum, seruiētes sibi habet. Mitto hīc domorum, angulorū, dignitatum, & reliquorū huius generis commentitias differentias, quorum si vel vnum principium, solida ratione explicare possunt, facilius ad alia defendenda aperiretur via. Iam verò cū nihil habeant quo fidem faciant, de suorum veritate principiorum, restat vt ipsa ars ex propositionibus falsis in immensum coacta, & constructa, remota hac tam infirma basi, corruat. Hæc eo frequentius

Antiprognosticon

inculco, vt omnib⁹ pateat, quãtas
ampullas isti iactant, & effutiunt
dum eam quæ prorsus nulla est,
causam, pro vera certaq; causa
ponant. Etenim qua ratione Sa-
turnus hoc aut illud portendat,
nec ipsi nec quisq; alius nouit, &
quod de Saturno diximus, idem
de reliquis omnibus significan-
tibus signis dictũ puta. Nisi fortè
^{ἄποκαλυψ. ιν} aliquam illis datã glo-
riari velint: quod si nõ erubescũt
fateri (vt est eorum demēs auda-
tia) quod nunc pœnitentia, facilè
corrigat erratum, in meram insa-
niam mutabunt. Cõcedamus il-
lis priuatas reuelationes, visiones
& phantasmata (hoc enim modo
stultitiam eorum superbia auge-
bimus,

Antiprognosticon.

bimus & cumulabimus) nihil tamen illis fidendam nouimus. Et vt id clarius explicemus, cum nō sint omnes apocalypses eadem, in duas species eas partiamur. Aliæ enim fiunt reuelationes, à bonis angelis, aliæ à malis. Quæ fiunt à bonis, huiusmodi sunt, vt vt natura bonorum spirituū esse solet, hoc est, verę, vtilis, & in sūma bonę. Malorū dæmonum oracula, cū ipsis qualitate cōsentiūt, videlicet falsa sunt, nociua & inhonesta. Hæc igitur apocalypsis qua initio Astrologiæ principia, reuelata sunt, vtri⁹ generis sit paucis cōsiderem⁹. Principia sanè hæc quæ sint incerta, & vt apertè dicā falsa et experiētia assidua mōstrat

Antiprognosticon

& satis luculentè superius docuimus. Quãdo itaq; hæc cognitio à bono Angelo aut spiritu non manauit, an velitis eam à malo proficisci, an à neutro, vobis (Astrologi) optio datur. Interim aut artem vestram definite palã venditare putidam, aut saltem principiorum vestrorum aliquam fidem incredulis facite. Vtrũ præstituri estis, breui perspiciemus, nam si tacetis, vicimus, & triumphũ tanq̃ de superato vestro Atlante celebrabimus. Sin aliquis vestrum tam sit perfriçtẽ frontis, vt comminus pugnare audeat, si potior in armis inueniatur, succumbemus: si non valeat nostros perferre ictus, arce prognostica

Antiprognosticon.

Itica potiemur, & omnia ferro,
igne & fame, deuastabimus. No-
stra iam tela, & numero & impe-
tu satis magno, in hostium cater-
uas proiecimus. Nunc autem su-
perest, vt missa ab illis tela reper-
cutiamus, aut saltem vt irritis icti-
bus aerē verberantes volent, amo-
ueamus. Et vt exordiamur ab ea
parte in qua, non minimam fidu-
ciam collocant: audiui per mul-
tos qui suam diuinationem, ex sa-
cris literis cōfirmare se velle glo-
riarentur. Qui cum per conten-
tionem coacti essent, pro sua de-
fensione quę scirent promere, ex
primo Genesios capite, syderalē
vaticinationē astruere cupiebāt.
Nam cum Deus sapientissimus
ille

Antiprognosticon

ille naturæ opifex cœlum & terrã
uerbo omnipotente creasset, lucẽ
etiam factam à tenebris distinxif-
set, firmamentũ in medio aqua-
rum posuisset, aquas quæ prius v-
niuersam terræ superficiem ope-
riebant, ad animalium quę creatu-
rus esset conseruandam vitam, in
vnum locum congregasset, terrã
deniq; amœna arborum & herba-
rum virentium veste ornasset, quar-
to die luminaria ad distinguen-
dum inter diem & noctẽ creare
statuisset, vsum illis proprium de-
stinavit dicens, erunt in signa, in
statuta tẽpora (sic enim vocabu-
lum hebraicè sonat) in dies & an-
nos, Et erunt luminaria in cœlo,
ad lucẽdũ super terrã, cuius æter-

Antiprognosticon.

nā volūtatē, effectus statim sequu-
t^o est. Fecit enim de^o duo lumina-
ria magna, alterū maius, vt diei,
alterum minus, vt præffet nocti,
& stellas. Hic sibi mirum in mo-
dū applaudunt prognostæ, quod
Deus luminaria, in signa ordina-
uerit. Sed quantulum hæc signa
faciunt, ad eorum prædictiones,
qui verborum ordinem, & discursum
notauerit, facile perspiciet.
Nam quod sequitur de tempori-
ribus statutis, diebus & annis,
qualia futura sunt signa, mihi
explicare videntur, videlicet e-
runt argumenta veris, æstatis,
autumni, hyemis, dierum na-
turalium, Artificialium, An-
norum Solarium, Lunarium,

Antiprognosticon

& sic de reliquis, et cum præcipue de Sole & Luna agatur, si per signa præfagia intelligere velimus, erunt signa caloris, cū Sol appropinquat, frigoris cum recesserit, humoris abundantie cum Luna crescat, contrarij cum decrescat. Postremo si necessario fatalia signa intelligere velitis, nihilominus tenet argumentum, cum nesciatis quid significant sydera, nō potestis ex eorum aspectu, futura prædicere. Ceterum sunt, qui ut ipsis videtur, multo firmiter, corroborare scientiam nituntur, dū concedi à nobis, omnia in terris virtute cęlestium signorum, geri regiꝫ; postulant. Equidem non sum tam duri oris, ut tanta calamitate

Antiprognosticon

mitate oppressis Astrologis, tantulum negare velim. Quin potius plura petitis largiar, & quæ obstinatis inficiarer, eadem nunc ad extremam anchoram cõfugientibus benignè concedã. Superiora (inquit Aristoteles) omnia in inferiora hæc corpora agunt, omnis inferioribus virt⁹, de super venire credatur, nec vsque adeò contēdimus, Mercurij illius Trismegisti, causarum à Deo ad angelos, ab his ad cœlos, non inconcinnam derivationem ad Fortunam seu Fatũ quam ille εἰμαρμένην vocat spectare. Tribuatur unicuique planetę suus ὀνομαρχησ. Postremo non video, quo modo multum causę nostrę susceptę officeret,

Antiprognoſticon

ret, ſi qđ maxime cupiāt, quodq; ardentiffime efflagitēt, fateamur cœleſtia ſydera humanis rebus præſſe contingenter, hoc eſt tanquam inclinatio quędam, aut tacita aliqua motio (non enim fatū ſi eſt ex ſyderibus mutari poſſit) aſtrorum vero ſignificationes, & ipſi experientia diſcimus, nec refragātut prognoſtę, variis modis auerti aut in aliud commutari.

Quando igitur iſtud quod cogi nequeat, ſpōte dederim, expeĉto quid inde adiuventi ad vos trāſſere poſſitis. Atque adeo iam exultantem prognoſtam audio, ſi ſtellarum curſus reuolutiones, aſpeĉtus, tam potenter in his rebus ſubcœleſtibus vires ſuas exerceāt

Antiprognoticon

ercent, ut multorum euentuum in terra causę essent. Quis est ille Fulco? ut propositionem tot doctorum scriptis testatam, tot seculorum suffragiis approbatam, inficiari velit, videlicet posita causa effectum necessario sequi, qua ratione causam astruere effectum negare audeat? Sed hæc tam magnifica verba, quid demum sunt nisi mera verba? quippe unicuique causę suum effectum tribuo, nec tamen effectum ei quæ non est causa concedo, aut si esset causa hunc quem volunt ipsi effectum esse, nequaquam dabo. Non enim ipsi nouerunt, quid causentur, aut portendant sidera, sed à maioribus, sine vllō fun-

Anti-prognosticon

fundamento, traditam artē amplectuntur, & quasi diuinam cognitionem colunt; quę non plus diuinitatis aut veritatis in se continet, quam Chaldeorum reliquę superstitiones, quę etiam adhuc extant, à quibus hæc scientia deriuata est, quam omni cūo, docti & eruditi philosophi cōtempserunt, & pro nihilo habuerunt. Nec solum Ethnici, vt Porphyri⁹, qui apud Iamblicum impossibile ait esse, vt quis significationem reuolutionis sydereę sciret, ipse Iamblicus, qui negat aliquam virtutem ad res agendas à stellis infundi, & multi alii, fictam hanc artis ostentationem, spreuerunt. Sed ipse Hieremias, clamosa voce

Antiprognofticon

vetat, præſagia ex ſyderum aſpectu deducta, Iſraelitas, ſicut gentes metuere. At idcirco nihil ſignificant? Quamobrem queſo non ſunt timenda? aut quia nihil ſignificant, aut quia euentus eorum eſt incertus & hominibus incognitus. Quid? nonne Apoſtolus gentium Paulus, Titum ſuum, ne Geneologicas vanitates, curioſas & ſuperfluas curet, hortatur. Quorſum tãdem? non timere Hieremias, non curare Paulus, Astrologicas vaticinationes moneant, ſi in illis aliquid, aut metuendum aut curandũ eſſet. I nunc & horribilibus minis, populum perterrefacito, proclamato calamitatem futuram maximã peſtis.

D bel-

Antiprognosticon.

bellorum, famis, & si quid istis grauius est. Admonete eos subitæ ruine, quemadmodum Cuninghamus biennio ab hinc Aegypto, Babyloni, Constantinopoli, & ciuitatibus Italiae calamitosissimam subuersionem, minatus est. An non grauiter timendum esset Italis, Aegyptiis, Græcis, Chaldeis? cum tanta illis ex astrologorum sententia immineret mala? Quis non timuisset? nisi qui Hieremie vaticinia, Cuninghami oraculis, nescio quam preposterè, preponere voluisset. Similiter qui mauult prognostas quam Paulum audire, nonne erecta natiuitatis suæ figura, quæ assecuturus esset bona & mala prouideret

Antiptognōsticōn

deret? eo modò vitare mala, bona ad euentum perducere studeret. O stupidum caput, quo pacto vitam instituere decreuisti? ut opus esset euentuum tuorum prædictione, An quasi brutum animal vitam deges? ut omnia in te agere finas? quorsum tibi ratio? qua non vteris, immo abuteris. Cognito natalis tui vaticinio, bona assequi, mala vitare conabere, an non hoc idem fecisses, nequaquã cōsulto vate? Quãdo tandem desinet orbis, hæc ridicula admirari? At Berosus Chaldæus, idem antiquissimus historiographus, refert sanctum Noach, ex aspectu syderum vniuersale diluuium præuidisse, & ut immi-

Antiprognosticon.

nens periculum deuitaret, archã,
ad suã vxoris, filiorum, et nurium
animalium denique omnis gene-
ris vitã conseruandam ædificasse.
Nonne igitur plurimum confert
ad vitam? tam antiqua & vetusta
scientia, qua vsus est sanctissimus
Patriarcha, cuius beneficio, hu-
manum genus, pecudes, & quic-
quid in toto orbe vtile aut iucun-
dũ fuit, ab interitu olim sint vin-
dicata? Hoc nõ leuis & spernen-
dus author tradidit, sed ipse Be-
rosus Chaldæus. At Moses He-
bræus, idem æquissimus legis la-
tor, & historie scriptor, vt vetustif-
simus, ita fide dignissimus, testa-
tur ipsum Dominum Deum, ad
Noach locutum, atque hæc illi

de

Antiprognosticon.

de futuro diluuiō, prædixisse, in-
super vt Archam fabricaret, im-
perasse. & ne de augurio syderum
adhuc Prognostæ somniarēt, for-
mam & mensuram certam ædi-
ficandæ nauis, eidem præscripsis-
se. Vbi ergo est iactantia de vetu-
state, & necessario vsu artis Astro-
logicæ? vbi gloriatio de patriar-
cha Noach quæ vos vestræ stulti-
tię patronum esse cupitis? Crede-
mus ne Mosi qui diuinitus reue-
lata scripsit? an Beroso? qui apud
superstitiosos Chaldeos excogi-
tatam artem euehere studens, in-
undationem eius vsu præuisam, i-
maginatus est. Quo nunc igitur
salutis vestræ proram vertitis? De-
feruit vestras partes Noach, Hiere-
mias.

Antiprognoticon

mias & Paulus vos oderunt, Porphyrius, & Iamblicus contemnunt, quis igitur erit antesignanus? quis laudis vestre buccinator? Ptolomæus tantum vobis tribuit quantum ventis, nam presagia vestra neminem astringere affirmat, sed volentes trahere, causa est igitur voluntas eorum que fiunt, non stelle, nam in nolentes, nihil sydera possunt, & volentes impedire nequeant. Istuc si est verum, ut est verissimum, quid tandem potestatis syderum influxibus relinquatur? Fatemur (inquiunt) eorum actionum que ab homine fiunt ipsam voluntatem esse causam impellentem, sed eorum que extra hominem sunt,

Antiprognosticon.

sunt, hoc est, quę pro suo arbitrio regere non potest, effectrices sunt stellę, ut quod fortuito euenire vulgo creditur, id syderum virtute gubernatur. At quorsum illud spectat? quod à doctissimo viro prolatum omnes suo cōsensu affirmant, quod scilicet, Sapiens dominabitur astris. Nonne hoc significatur? astrorum præsa-gia, etiamsi cognita esset, non ita magnam virtutem in rebus humanis exercere, quin eam longe sapientis consilium superet, ut merito astris, & syderum influxui sapiens dominari, & præesse dicatur. Verum aliquando euenire solet, ut ex horoscopo natiuitatis, futuram hominis

Antiprognoſtica

vitam aut modum vitæ, aut mo-
res denique prædicatis. Neq; mul-
tum in hoc contendimus, quin
cum toties & tam varia præmon-
ſtretis, impoſſibile ſit vt non ali-
quid auguriis veſtris respondeat,
hoc tamen caſu accidit, non arte
paratur. Etenim qui reuolutio-
nem illam prudenter & diligen-
ter animo reuo:uit, perſuaderi cer-
tò nequit, vt tam momentanea
cœli facies, aliquid in tam longũ
tempus potenter efficeret. Nam
puncto temporis, in aliud atq; a-
liud perpetuò mutatur. Atque
hinc eſt quod ad miranda opera,
parum aut nihil conferre Astro-
logorum differentias temporum,
cenſet Iamblicus. Quin etiam
Astro-

Antiprognosticon.

Astrolog⁹ quidam seu *χασομαντής*
Ioannes Indagine, fluxam illam
cœli reuolutionem, multò minus
pollere affirmat illa, quam is natu-
ralem Astrologiam vocat, ad duo-
decim horoscopos omnes homi-
num condiciones reducens. Pro-
pterea tam is, quam alii, adeo mul-
tas & varias qualitates vnicuique
ex natiuitate ascribunt, vt necesse
sit nonnullas earundē omnibus
inesse, vt qui ad iram, superbiam,
amorem, miserationem propen-
sos esse dicant, cum nemo sit qui
has et similes affectiones in semet
ipso non reperiet. Sed nescio quò
modo acciderit, vt vnicuiq; astro-
nomē sit inditum, quod nonnun-
quam ex significatione eius syde-
ris

Antiprognosticon

ris accipi videatur. Non ab re fuerit igitur, de nominum ratione paucis disseruisse, ne forte Astrologi ex iisdem (tanquam ex culice Elephantum) colligant. Principio itaque nomina quibus appellantur sydera non esse ex sui natura, sed propter alias causas ab hominibus accommodata stellis, testatur Sacroboscus, cui etiam astipulatur Vergilius, Georgicon libro primo.

Nauta tum stellis numeros & nomina fecit,
Pleiades, Hyadas, claramq; Lycaenis arctō.

Verum non omnia sydera eadem ratione appellationes sortita sunt videntur autem omnes propter distinctionem præcipuè indite, vt Bernardus Syluestris pulchre

Antiprognostica.

pulchrè dicit.

**Communi ne voce rei generalis oberret
Quæ modo sūt stellis nomina fecit homo.**

Ex nominibus autem quædam propter formam, quam in cœlo spectantibus habere videntur, attributa sunt, eius generis sūt, plaustrum, deloton, Corona, spica, Argo nauis, anguis, lyra, & similia. Alia vero propter peculiarem locum in quo sita sunt, vt Aries & gregis & signorum primus, Cancer animal retrogradum, illi signo in quo vertitur sol ad inferius hēmisphærium, nomen dedit, Libra æqua lance pondera, dies etiam & noctes æqui librat, Aquæ fusor & Pisces humorum abundantiam, quæ est cum sol

Antiprognosticon

ea loca occupat denotat. Caper, qui in pascendo erigit se, & rupibus p̄edere videtur, visum est appositum nomen ei signo tribui in quo cum Sol versatur, ab antipodibus ad nos indies erigitur. Plurima autem vocabulorū, quibus stellæ distinguuntur ab Ethnicis, partim principibus suis blandientibus, partim regum suorum, quos in terra suspiciebāt animas in cœlum translatas, syderibus dominātes credētibus, imposita sunt. Hinc igitur Saturni, Iouis, Martis, Mercurii, Veneris, Orionis, atque aliorum infinitas appellationes, vetustas indidit. Recentiores forsitan ex qualitatibus, quas ipsis stellis ascribunt, quędam

Antiprognoſtica

quædam nomina aut mutarunt,
aut retinere ſe putant. Sed hoc eſt
imprimis notandum quod ipſi ex
nominibus qualitates deriuare ſe
penumero ſolent. Quemadmodum
Cancro qui piſcis eſt in littore, e-
tiam in cœlo, aqueã naturam at-
tribuunt. Similiter Tauro quod eſt
eſt animal melancholicum, etiam
inter ſigna terreſtre naturam aſſi-
gnant. Arietem etiam cœleſtem,
quibus in terra præeſſe volunt,
quemadmodum Taurum bobus.
Sic etiam Saturno, qui à Poetis
Deus latitans perhibetur, melan-
cholicas qualitates tribuunt. Iu-
piter vero qui in fabulis benignus
reperitur, etiã planeta beneuolus
cenſetur Venus amabilis & cle-
mens

Antiprognosticò.

mens etiam in sydera naturam suam retinere dicitur. Mercurius vero qui fur erat & versutus nunc etiam in Deorum numerum relatus instabilis est & inconstans, nam ad quoduis consortium se accommodans, cum bonis bonus est, cum malis vero iisdem natura consentiens. Atque hoc modo significationes astrorum iam ab ipso fonte à quo petuntur deduximus, unde quiuis cernere queat, qua ratione principia eorū constant, ex quibus se tanquam deos præsentia, futura, & præterita cognoscere mentiuntur. Sed heus tu? An non tres Magi ex syderis aspectu in oriente, natum Christum intelligebant? &

Antiprognoſticon

eodem duce ad natalem eius locum adoraturi eum peruenerunt? quomodo igitur ſyderum præſagia aſpernanda vociferaris? ſi hoc ad veſtram artem confirmandam detorquere ſtudetis, eadem ratione, innumera quæ id temporis fiebant portenta, iuxta naturæ ordinem facta concludemus. Deo nempe omnia ministra- bant, etiam ipſa natura, vt appa- reret eius potētia, conſucto ceſſit tramite, & ſtupenda admodū id temporis contigerunt miracula, adeo vt conſulti aruſpices, Magi, & quot quot futura prædicere ſo- lent, referebant, naturam rerū omnium creatarū parturire domi- num. Reliquū eſt, vt Cūinghami
conſu

Antiprognosticon.

confutationes, in epistola quādā
quam inuectiuam suam vocat,
eādē qua cætera virtute dissolua-
mus. Videtur sibi Cuninghamus
ad duo capita, omnes aduersario-
rum suorum calumnias, apposi-
tè reduxisse. Quorum prius est
inimicam esse hāc cognitionem
medicinę laudatissimę scientiæ,
alterum nõ posse, Astrologum ex
suis syderib⁹ futura præcognosce-
re. Contra prius, ad medicę artis
principem Hipocratem, in libro
de aëre, aqua, & locis, nos rele-
gavit. Cum igitur necesse esset,
vt hunc libellū perlegerem (quā-
uis alienū à mea professione,) mu-
tuo acceptum, pro ratione tem-
poris & ingenioli captu eum tam:

Grę-

Græcè quam latinè perlegi. Et sane quantum memini, marginales notæ in latina versione bellū mihi cum Hipocrate proclamabant, cum autem ipsum consulerem, nihil amicus eo cognoui, ut qui astrorum cursum ad tā utilem & necessarium vsū (de fatalibus signis nusquam somnians) accommodaret. Verum quando forsitan ultra crepidam videbor ista disserere, à Doctore Cuninghāmo doceri perquam cupio, quod Astrologiæ stabilientiæ argumentum, ex hoc libro colligat. Intercā ego quæ legi & intellexi, proferam. Multus est Hypocrates in ortu signorum, seu stellarū, Pleiadum, Arcturi, Canis, & aliorum

E rum

Antiprögnosticon.

rum, quę omnia ad temporis qui est his orientibus, aut occumbentibus statum, manifeste sunt referenda. Nec hic solum, sed & alibi in Aphorismis id agit Hypocrates. Quocirca Astronomiæ, non Astrologiæ ad medicinam utilem esse cognitionem cõcludit, quia per astrorum cursum præuidere possit medicus, multa ad artem necessaria. Non quod stelle aliquid præfagiant, sed quod eorum ortus aut occasus huiusmodi temporis rationi est coincidens. Secundo arguitur apud Cunninghamum in sua inuectiua, futura ex aspectu syderum præcognosci posse hoc scilicet argumento. Si Nauta ex suis signis tempestatem
predi-

Antiprognosticon.

predicere imminentem, medicus ex suis presagijs morbi incrementum, aut prescire declinationem, rusticus ex suis augurijs anni statum sequiturum colligere possit. Cur non doctus astrologus, ex suis syderibus euentura premonstrare queat? Et vt exemplo res dilucidior fiat, Mars calidus est & siccus, iam si plurima signa concurrere ignea, cum hoc animaduertat, nonne secure feruentem anni tempestatem vaticinari debeat? Sed hoc quam leue pondus sit argumentum, ex solutione facillima intelligemus. Concedatur enim nautam, medicum rusticum, ex certis presagijs posse hæc præcognoscere, sed quæ tandem necessitas

Antiprognosticon

Diomedæa (si Diis placet) nos adi-
git ut pari ratione de astrologis scē-
tiam⁹. Nam exemplum quod ad
firmandā causam adhibetur, pl⁹
habet dubitationis quā ipsa cau-
sa, nam nobis non constat, cuius
naturæ Mars sit, nec ipsis progno-
stis, quod si hoc argumento ali-
quid conflare volunt, prius ostē-
dant qua ratione Martem calidū,
aut Saturnum frigidū appellent.
Nisi enim istud prius fiat, ut prin-
cipia vera ponantur, possunt pro
suo arbitrio quiduis concludere,
sed eorum propositiones, nō plus
habebunt fidei quam veritatis &
certitudinis. Quare nō quod me-
dicus præscire, nec quod Archi-
nauta præcognoscere aliquid pos-
sint

Antiprognosticon.

sint, idcirco Prognostæ Astrologi, eadem facient, nisi ex tam certis quã illi, fundamentis, suas præmonstrationes petant. Verum ne insolentius contra eos Falsidicos (fatidicos dicerem) inuehamur, proposuit nobis Cuninghamus præteritorum annorum euentum prædictis respondisse humiditatis scilicet anno. 1524. & siccitatis, anno. 1540. Sed hîc Cuninghami solertiam desydero, qui duorum annorum solummodo, & tam diu abhinc exactorum, effectus monstraret, cur nõ potius trium ultimo præteritorũ, imò si artem suam veridicam iactare velit, cur non vniuscuiusque anni statum, talem fuisse declarat, qualem prognoste

Antiprognosticon

gnostæ prædixerunt? an quia omnes vno ore reclamarent an potius quia de tempore olim trãfacto, securius fingere poterit? Sed non opus est tanta contentione, dabimus tibi viginti annos, ex eo tempore quo prognostica primũ cœpit, quorum status cum præmonstratis congruebat. Vis ergo gloriari veram esse tuam manticen? quia ex bis mille annis, viginti solummodo pro te faciunt? Sed hæc luce clariora mitto, & vt ad portũ qui propè est contendamus, cum inutilis sit ista artis simia, ad medicine opera, ad studiosorum profectum, ad reipublicę statum, porro cum sine principiis nihil cognosci queat, Astrologia autẽ principiis

Antiprognosticon

cipiis, aut nullis aut falsis nititur,
frustra in eius obseruatione otium
teritur; stultè ei⁹ præfagijs fiditur,
iniquè a simplicioribus colitur:
digna magis vt sub ipso Lethes al
ueo sepeliretur, quam quæ gratis
sima luce fruens, ab hominibus
vllò in pretio haberetur. Quod si
laceratæ Astrologiæ partes, ali
quis prognosta tueri velit: iisdem
quibus ego oppugnaui telis, eam
propugnare priusquam corruat,
maturè cogitet.

FINIS.

Aut non Astrologi vêtura recludere norunt,
Aut non sunt vni, cognita fata Deo.